

Hoofzake besep door
 Hoofzake besep door het Openbaar Ministerie tegen
 (beklaagde) tegen alle beschikkingen op 1 juni 2005 -
 Tegen alle beschikkingen op 1 juni 2005

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van **18 mei 2005** het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not.nr. 66.19.705/97/12

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

, wonende te
 , juwelier, geboren te op

Beklaagd van : te

- bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

In casu:

- A. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 juli 1997 tot en met 31 juli 1997 (stuk 5):
1. het plaveien met kasseistenen van een oprit met een breedte van 4 meter en een lengte van 7,1 meter (perceel
 2. het creëren van een parking, met kasseistenen met een breedte van 6,2 meter en een lengte van 12,3 meter (perceel
 3. het verharden van een voetweg met kasseistenen (percelen
- B. vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode vanaf 1 juli 1997 tot en met 31 juli 1997 (datum oprichten van de verhardingen) tot en met datum der dagvaarding:
1. de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken verharding in stand gehouden te hebben;
 2. de sub A2 omschreven wederrechtelijke opgetrokken verharding in stand gehouden te hebben;
 3. de sub A3 omschreven wederrechtelijke opgetrokken verharding in stand gehouden te hebben.

wat een ernstige inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg, meer bepaald het gewestplan goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 30 mei 1978 met als bestemming agrarisch landschappelijk waardevol gebied voor het desbetreffend perceel waarbij bovenvermelde wederrechtelijke werken een inbreuk vormen op artikelen 11 4.1. en 15 4.6.1. van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 (stukken 29 en volgende).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A1, A2, A3, B1, B2 en B3** de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging.

aard en oppervlakte: : sportterrein 23 a 81 ca (A2, B2, A3 en B3)

: huis 16 a 96 ca (A1, B1, A3 en B3)

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als: , geboren op wonende te

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop van 02/12/1980 en van 06/10/1981 en 22/10/1981 en het echtscheidingsvonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 24/09/1987.

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging vertegenwoordigd door zijn raadsman mr. advocaat te

De zaak werd in beraad genomen op 20.4.2005.

Overwegende dat beklagde bij zijn verhoor dd. 14.10.1997 bekende dat hij een parking en een oprit met kasseistenen liet aanleggen zonder de nodige stedenbouwkundige vergunningen.

Dat beklagde tevens de voetweg, die een scheiding vormde tussen de oprit en de parkeerplaats met kasseistenen verhardde, zonder de stedenbouwkundige vergunning.

Dat deze werken werden uitgevoerd in landschappelijk waardevol agrarisch gebied .

Dat tot op heden voor de uitgevoerde werken geen enkele stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd.

Dat zowel uit de gegevens van het strafdossier als uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting het de rechtbank bewezen voorkomt dat beklagde zich schuldig maakte aan de hem ten laste gelegde feiten.

Dat de verdediging van de beklagde de rechtbank verzocht beklagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

Dat de procureur des konings ter terechtzitting dienaangaande gunstig advies verleende.

Dat de rechtbank, gelet op de gegevens van het strafdossier, zijn quasi blanco strafrechterlijk verleden, ingaat op dit verzoek.

Dat de rechtbank eveneens ingaat op de herstellvordering zoals geformuleerd door het schepencollege van dd. 15.4.2002 en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in zijn schrijven dd. 10.9.2002.

Dat tevens op verzoek van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een dwangsom wordt opgelegd van 125 euro per dag bij niet uitvoering binnen de gestelde termijn.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Strafwetboek, art. 2, 65;

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting)-

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Verklaart de tenlasteleggingen in hoofde van de beklagde bewezen;

Gelast DE GEWONE OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van de beklagde voor een duur van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden;

Legt tevens aan de veroordeelde een vergoeding op van **€ 25** als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklagde tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 77,95 euro;

Beveelt op vordering van het Schepencollege van _____ en de
 gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur de beklaagde over te gaan tot het herstel in
 de oorspronkelijke staat, met name het verwijderen van de kasseiverharding van de
 losweg, het keerpunt op het einde van de weg en de oprit en dit binnen een termijn van
 zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt tevens dat voor het geval het herstel niet binnen de vastgestelde termijn wordt
 uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtholve in de uitvoering
 ervan kan voorzien. Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk
 stedenbouwkundige inspecteur bij niet-uitvoering van herstel in de vorige staat binnen
 de gestelde termijn, een dwangsom wordt opgelegd van 125 euro per dag.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

---- **ACHTTIEN MEI TWEEDUIZEND EN VIJF** ----

Aanwezig: -----

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
 Substituut-Procureur des Konings
 adiunct-griffier: